

Gerard I Brouwer

Mooiste herinneringen

Gelukkig kent Knotsenburg nogal wat zingende prinsen. Lang geleden had iedere prins zelfs zijn eigen prinsenlied. Maar de laatste zingende prins lag alweer wat jaren achter ons, toen wij in november 2003 een fantastische prinsenproclamatie afsloten met ons lied 'Het Hart van Knotsenburg'. 'Het Hart' zou de rode draad in het seizoen worden. Wij hebben het vele malen tijdens de verenigings- en sociale zittingen gezongen. Zo brachten wij naast verwachte protocollaire handelingen ook een stuk gezelligheid mee. En u leest het goed: 'wij zongen'. Een zingend kabinet dus. Het is overigens wonderbaarlijk hoe vogels van diverse pluimage, als ze een gezamenlijk doel hebben, in no-time gesmeed kunnen worden tot een hecht team: een Prinsenkabinet. Samen sterk. En naast alle fotoboeken, onderscheidingen en prullaria is dat wel het mooiste wat je als Prinsenkabinet na een carnavaliseizoen overhoudt: vrienden voor het leven. Naast de gebruikelijke taken binnen een kabinet (U kent het wel: page, volwassen vrouw van 25, zoekt adjudant om naar het toilet te kunnen...) probeerden wij tijdens onze optredens ieder lid van het kabinet ook een eigen publiek gezicht te geven. Dat wij daarmee wel eens in aanvaring kwamen met de protocolfanaten is duidelijk, maar dat leerde ons wel er steeds handiger mee om te gaan. Al doende leren dus, ook in Knotsenburg.

*Prinsenonderscheiding
Vanzelfsprekend de Keulse Pot, De Waagh, het
Stadswapen en de kleuren van Nijmegen en de
Vierdaagse*

In Nijmegen staat het gemeentelijk ambtenarencorps op haar achterste poten omdat Burgemeester Guusje ter Horst in haar Nieuwjaarstoespraak het ambtelijk 'nepotisme' laakte. Havana aan de Waal haalt weer de pers. Opnieuw blijkt, dat je met stevige maar eerlijke uitspraken minister kunt worden.

Volbloed carnavalisten

Alle leden van het Prinsenkabinet 2004 kenden het klappen van de zweep. Of beter: het zwaaien van de knots. Gerard Brouwer als een actief 'Keulse Potter'. De pages Angelique Beumer en Mandy McSorland kwamen van Het Geberste Kruukske en De Waoterjokers. Theo Hellegers speelde in het dweilorkest Al Mo We Krupe, terwijl Vincent Verstraaten als sponsor de SOCN diende. Ruud Kleinschiphorst van De Waoterjokers was de 'onzichtbare' maar dienstbare chef protocol.

Bijzonder voorval

Op carnavalszondag 2004 herdacht Nijmegen het vergissingbombardement, dat 60 jaar voordien een groot deel van haar binnenstad verwoestte. In het bijzijn van hun kabinetten, het bestuur van de Stichting Openbaar Carnaval Nijmegen en vele carnavalsvierders, legden de beide prinsen bloemen op de Algemene Begraafplaats aan de Graafseweg, waar veel slachtoffers begraven liggen. Dat daarna iedereen uitbundig aan de carnavalsoptocht meedeed, was toch wel in schril contrast met die bijzondere plechtigheid.

Leven na het prinschap?

Natuurlijk: bij De Keulse Pot als President, bij de SOCN als penningmeester (tot 2008) en als geschiedvorser. Want de traditie van carnaval blijft levend door de kennis van het verleden. De Keulse Pot voerde niet voor niets in 2006 een replica mee van de Donjon.

De Herenzitting beleeft een bijzonder moment wanneer Prins Gerard I Jan Stappenbeld, een gewichtig persoon, ooit Prins van Zwolle en sterfotograaf van De Telegraaf, toespreekt. Frans III ziet tevreden toe

In Nederland neemt (de huidige Prinses) Mabel Wisse Smit het gezegde 'Van de prins geen kwaad weten' wel erg letterlijk op. Geen Koninklijk Huis, wel publiciteit: In de Knotsenburgse carnavalsoptocht rijden drie wagens mee met als actueel thema 'Neeltje Jacoba, de boot van